

بررسی ۲۰ ساله سرطان‌های زبان در انتیتوکانسر مجتمع بیمارستان امام خمینی

دکتر محمد رضا میر، عضو هیات علمی گروه جراحی دانشگاه علوم پزشکی تهران

A 20 Years Evaluation of Cancer of the Tongue at Cancer Institute Imam Khomeini Hospital (1978 - 1998).

ABSTRACT

Informations regarding 152 patients of cancer of tongue in cancer institute from 1978 to 1998 was collected and analyzed.

From these cases, 53.3 percent were male with a mean age of 54.49 years ($SD=16.23$) and the mean age of female was 2.5 years more than of male. Positive lymphadenopathy in men was positive and significantly more than that of female ($P<0.05$). The physical appearance of the tumor was ulcerative (66.7 percent). Most of the referrals were in the range of T1 (62.8 percent) and were operated. Information from 88 patients was evaluated and it was found that 23.9 percent of the patients has died. One year survival was 92.05 percent and 3 years survival 83.3 percent and it was confirmed that advanced stage of the illness decreases the survival rate ($P<0.001$).

Key Words: Cancer of tongue, survival in tongue cancer, squamous cell carcinoma.

چکیده

بیماری به شدت از احتمال بقا کاسته می‌شود ($P<0.001$).

مقدمه

بین سرطانهای حفره دهان بعد از سرطان لب، سرطان زبان از نظر شیوع رتبه دوم را داراست (۱). این کانسر جزء آن دسته از بدخیمی‌هایی می‌باشد که بسیاری از علل آن شناخته شده‌اند (سیگار، الکل، کمبود آهن، کمبود ویتامین A، عدم رعایت بهداشت دهان و دندان، ...). بنابراین تا حد زیادی قابل پیشگیری است. در کشورهای مختلف تفاوت بروز این بیماری نسبتاً زیاد است، مثلاً در کشورهای آسیایی و هندوستان، سرطانهای حفره دهان ۵۰ درصد کل سرطانها را به خود اختصاص داده در حالیکه این نسبت در آمریکا تنها ۳ درصد است (۲).

اطلاعات ۲۰ ساله (۱۳۷۷-۱۴۰۷) مربوط به ۱۵۲ بیمار مبتلا به سرطانهای زبان مراجعه کننده به انتیتوکانسر جمع‌آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

از این افراد، ۵۳/۳ درصد بیماران مرد بوده و میانگین سنی مراجعین ۵۶/۴۹ سال ($SD=16/23$) و متوسط سنی زنان حدود ۲/۵ سال بیشتر از متوسط سنی مردان است. نسبت مردان دارای لنفادنوباتی مثبت به طور معنی داری بیشتر از زنان بود ($P<0.05$) و شکل ظاهری تومور عموماً اولوسراتیو بوده (۶۶/۷ درصد) و با تولوزی آنها عموماً SCC گزارش شده است (۲/۸ درصد). اکثر مراجعین در مرحله T1 قرار داشتند (۶۲/۸ درصد) و عموماً "جراحی شده‌اند. اطلاعات ۸۸ بیمار مورد تجزیه و تحلیل بقا قرار گرفت و ملاحظه شد که ۲۳/۹ درصد بیماران فوت شده و احتمال بقای یک ساله ۹۲/۰۵ درصد و احتمال بقای سه ساله آنها ۸۳/۹۳ درصد بوده است و مشخص شد که با افزایش stage

۵۵/۳۱ سال ($SD=17/50$) بوده و متوسط سنی زنان حدود ۲/۵ سال بیش از مردان و ۵۷/۸۵ سال ($SD=14/65$) است (جدول ۱).

از این بیماران، ۱۳/۹ درصد سابقه استعمال سیگار داشته و در ۳/۳ موارد سابقه ابتلای به این بیماریها در خانواده آنها وجود داشته است. تعداد ۷ بیمار (۴/۶ درصد)، سابقه لکوپلاکی قبلی به همراه دیسفاژی داشته اند و در ۳۱/۶ درصد موارد لنفادنوباتی مثبت دیده شده است (جدول ۲). بررسی های بیشتر نشان داد که نسبت مردان دارای لنفادنوباتی مثبت دیده شده است. بررسی های بیشتر نشان داد که نسبت مردان دارای لنفادنوباتی مثبت ۲۳/۵ درصد بوده ولی این نسبت در زنان ۴۰/۸ درصد می باشد (جدول ۲).

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی مبتلایان به سرطان زیان بر حسب وجود لنفادنوباتی به تفکیک جنس - انتستیتو سرطان ۱۳۷۷-۱۳۵۷

جمع		نداشته		داشته		لنفادنوباتی		جنس
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	درصد	
۱۰۰	۸۱	۷۶/۵	۶۲	۲۳/۵	۱۹			مرد
۱۰۰	۷۱	۵۹/۲	۴۲	۴۰/۸	۲۹			زن
۱۰۰	۱۵۲	۶۸/۴	۱۰۴	۳۱/۶	۴۸			جمع
$\chi^2 = 5/294$		df = ۱		P = ۰/۰۲۱				

این تفاوت از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0/05$). شکل ظاهری تومور در ۶۶/۷ درصد موارد اولسراتیو در ۱۳/۹ درصد موارد توده ای بوده است (جدول ۳).

جدول ۳: توزیع فراوانی مطلق و نسبی مبتلایان به سرطان زیان

بر حسب شکل ظاهری - انتستیتو سرطان ۱۳۷۷-۱۳۵۷

درصد	تعداد	شکل ظاهری تومور
۵/۶	۸	اولسراتیو
۵/۶	۸	اندوفیتیک
۱۱/۱	۱۶	انفلتراتیو
۱۳/۹	۲۰	توده ای
۲/۸	۴	وروکوز
-	۸	نامشخص
۱۰۰/۰	۱۵۲	جمع

پاتولوژی این بیماران اکثراً SCC بوده (۸۷/۲ درصد) و

این مطالعه با هدف بررسی اپیدمیولوژیک این بیماری در ایران و محاسبه احتمال بقای آنها طراحی شده است.

روش و مواد

در یک مطالعه case series، اطلاعات مربوط به بیماران مبتلا به سرطان زیان که در فاصله سالهای ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۷ به انتستیتو کانسر مراجعه نموده اند از پرونده های آنان استخراج شد (۱۵۲ نفر) و پس از بررسی های اپیدمیولوژیک و تعیین توزیع سنی و جنسی افراد و مطالعه سایر ویژگی های آنها از طریق تلفن و تماس های تلفنی و مکاتبه ای، تلاش گردید که وضعیت کنونی بیماران مشخص شود. سپس با تهیه جدول طول عمر برای بیمارانی که وضعیت کنونی آنها مشخص است احتمالات بقا محاسبه گردید. برای محاسبه احتمالات بقا، اطلاعات ۸۸ بیمار (حدود ۵۸ درصد) آنها جمع آوری و مورد استفاده قرار گرفت. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از بسته نرم افزاری SPSS for Windows استفاده شد.

یافته ها

بررسی ها نشان داد که ۸۱ بیمار (۵۳/۳ درصد) مرد و ۷۱ بیمار (۴۶/۷ درصد) زن بوده اند. میانگین سنی این افراد ۵۶/۴۹ سال (SD=۱۶/۲۳) و عموماً در گروه سنی ۶۱ تا ۷۰ سال قرار داشته اند (۲۵/۷ درصد) و ۶۸/۴ درصد افراد در سن بالای ۵۰ سال بوده اند (جدول ۱). میانگین سنی مردان

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی مبتلایان به سرطان زیان بر حسب

سن به تفکیک جنس، انتستیتو سرطان ۱۳۷۷-۱۳۵۷

جنس	مرد	زن	جمع	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	جنس
گروه سنی										
<-۳۰										
۳۱-۴۰										
۴۱-۵۰										
۵۱-۶۰										
۶۱-۷۰										
>۷۰										
میانگین										
انحراف معیار										

۵۵/۳۱ ۵۷/۸۵ ۵۵/۳۱ ۱۶/۲۳ ۱۴/۸۵ ۱۷/۵۰

۵۶/۴۹

۵۷/۸۵

۵۵/۳۱

۱۶/۲۳

۱۴/۸۵

۱۷/۵۰

کامل و در ۷۴/۷ درصد پرونده‌ها بهبودی نسبی ذکر شده و ۵ بیمار (۳/۳ درصد) نیز فوت نموده‌اند.

سایر پاتولوژیها، ۱۲/۸ درصد موارد را تشکیل می‌دادند (جدول ۴).

تحلیل بقا

با ارسال نامه و تماسهای تلفنی و مراجعه به پرونده‌های درمانگاهی بیماران، وضعیت نهایی ۸۸ بیمار با طول زمان پیگیری بیش از یک سال جمع آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. این بررسی‌ها نشان داد که ۲۳/۹ درصد این بیماران فوت شده‌اند و تنها ۱۲/۶ درصد زنده و بدون بیماری هستند.

متوجه طول عمر بیماران مورد بررسی ۴۱/۱۱ ماه با انحراف معیار ۲۹/۸۰ و احتمال بقا یک ساله آنها ۹۲/۰۵ درصد و احتمال بقا ۳ ساله ۸۳/۹۲ درصد بوده است (جدول ۶).

بررسی اثر متغیرهای مختلف بر احتمال بقا نشان می‌دهد که تنها پیشرفت بیماری (سیستم TNM) بر بقا به شدت اثر داشته و طول عمر هیچ یک افراد با مرحله T3 به دو سال نرسیده و احتمالات بقا در مرحله T2 نیز به شدت از احتمال بقا در بیماران با مرحله T1 کمتر بوده است ($P < 0.001$) (جدول ۷).

بحث

در بررسی که در سال ۱۳۷۶ همکاران انسیتو کانسر به عمل آورده‌اند، از بین ۶۷۹۰ بیمار مبتلا به کانسر، ۶۰ مورد آن‌ها را (۰/۹ درصد) سرطان زبان گزارش نموده‌اند. در این بررسی، شایع‌ترین سرطان حفره دهان بعد از لب کانسر زبان بوده که در مردان بیشتر از زنها گزارش گردیده است. در مطالعه ما از ۱۵۲ نفر، ۸۱ مرد و ۷۱ زن مبتلا بوده و بیشترین تعداد مبتلایان بین سن ۶۰ تا ۷۰ سال گزارش شده‌اند. گرچه در بیماران ما بررسی نشده، ولی این بیماری ممکن است با سیروز کبدی و یا ستدرم پلور و پنسون همراه باشد (۱). در این مطالعه ۴/۶ درصد بیماران سابقه لکوپلاکی داشته‌اند. دو نوع Ulcerative و Infiltrative فراوان تر بوده و نوع Exophytic کمتر به عمق تهاجم می‌کند. در بررسی ما از نظر پاتولوژی Squamous Cell Carcinoma (SCC)، بیشترین نوع بوده و در قسمت قدامی زبان تمايز بیشتری پیدا می‌کند (نسبت به قاعده زبان) و ۴۵ درصد سرطانهای زبان از کناره جانبی قسمت میانی بوجود می‌آیند (۲). متأسیاز به عقده‌های

جدول ۴: توزیع فراوانی مطلق و نسبی مبتلایان به سرطان زبان بر حسب

پاتولوژی - انسیتو سرطان ۱۳۷۷-۱۳۵۷

پاتولوژی	تعداد	درصد
Adenoid cystic carcinoma	۵	۳/۴
SCC	۱۳۰	۸۷/۲
Mucoepidermoid carcinoma	۱	۰/۷
Others	۱۳	۸/۷
نامشخص	۲	-
جمع	۱۵۲	۱۰۰/۰

در ۹۱/۶ درصد موارد با شکل ظاهری اولسراتیو، پاتولوژی SCC داشته‌اند و در سایر اشکال ظاهری این نسبت تنها ۷۸/۶ درصد است (جدول ۵) و این تفاوت از نظر آماری معنی دار می‌باشد ($P < 0.05$).

جدول ۵: توزیع فراوانی مطلق و نسبی مبتلایان به سرطان زبان بر حسب

ظاهری و پاتولوژی - انسیتو سرطان ۱۳۷۷-۱۳۵۷

پاتولوژی	جمع	SCC	سایر اشکال	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
اولسراتیو	۸۷	۸۱	۹۱/۶	۸/۴	۹۵	۱۰۰	۹۱/۶	۴/۹	۹۵
سایر اشکال	۳۲	۲۲	۷۸/۶	۴/۲	۲۱/۴	۱۰۰	۷۸/۶	۴/۲	۴۲
جمع	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰/۰	۱۷	۱۲۷	۱۰۰	۱۲۰/۰	۱۷	۱۲۷

$t = 4.53$; $df = 1$; $P < 0.001$

* پس از حذف موارد نامشخص

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که ۶۲/۸ درصد بیماران مورد بررسی (در سیستم T) در مرحله T1 قرار داشته و ۲۹/۵ درصد در T2 و ۷/۷ درصد در مرحله T3 واقع بوده‌اند.

در ۴۰/۴ درصد موارد، بیماران تنها جراحی شده‌اند و در ۳۰/۵ درصد موارد نه تنها جراحی شده بلکه یک درمان کمکی مانند رادیوتراپی یا شیمی درمانی (و یا هردو) را نیز دریافت نموده‌اند. در بقیه موارد (۲۹/۲ درصد) درمانهای غیر جراحی را دریافت شده است.

نتیجه درمان اولیه بیماران در ۱۹/۳ درصد موارد بهبودی

ورید ژوگولار امتداد می‌باید(۴). اکثر کانسرهای زیان در زمانی که بیمار مراجعه می‌کند حداقل دو سانتیمتر قطر داشته و در بیماران ما ۶۲/۸ درصد در مرحله T1 بودند. قدم اصلی در درمان سرطان زیان جراحی و رادیوتراپی است و باید سعی شود ضمن اینکه تومور را درمان می‌کنیم فونکسیون زیان حفظ گردیده و در صورت لزوم گردن بیمار نیز درمان گردد.

لتفاوی گردن در مقایسه با سایر قسمتهای حفره دهان بیشتر اتفاق افتاده است. گزارشات معتبر نشان دهنده آن است که ۴۰ درصد بیماران در موقع مراجعه به عقده‌های لتفاوی گردن متاستاز داشته‌اند(۳). در این مطالعه ۳۱/۶ درصد بیماران ما در موقع بسترهای عقده‌های لتفاوی متاستاتیک داشته‌اند. متاستاز ابتدا در قسمت زیر عضله دو بطنی وبالای ورید ژوگولر عمقی پیدا شده و سپس به سمت پایین در طول زنجیره

جدول ۶: جدول طول عمر مبتلایان به سرطان زیان با طول مدت پیگیری پیش از پکسال انتیتو سرطان، سالهای ۱۳۵۷-۱۳۷۷

زمان	تعداد افراد در شروع دوره	تعداد افراد خارج شده از مطالعه	تعداد افراد در خارج خطر در شروع دوره	تعداد فوت شدگان در طول دوره	نسبت فوت شدگان	نسبت بقا با	نسبت تجمعی بقا
۰-۶	۸۸	۰	۸۸	۰	۰/۱۰۰	۱/۱۰۰	۱/۱۰۰
۶-۱۲	۸۸	۰	۸۸	۷	۰/۱۷۹۵	۰/۹۲۰۵	۰/۹۲۰۵
۱۲-۱۸	۸۱	۹	۷۶/۵	۳	۰/۰۳۹۲	۰/۹۶۰۸	۰/۸۸۴۴
۱۸-۲۴	۶۹	۹	۶۴/۵	۱	۰/۰۱۵۵	۰/۹۸۴۵	۰/۸۷۰۶
۲۴-۳۰	۵۹	۷	۵۵/۵	۲	۰/۰۳۶۱	۰/۹۶۴۰	۰/۸۳۹۳
۳۰-۳۶	۵۰	۹	۴۵/۵	۰	۰/۰۰۰	۱/۰۰۰	۰/۸۳۹۳
>۳۶	۴۱	۲۳	۲۴/۵	۸	۰/۳۴۶۵	۰/۶۷۳۵	۰/۵۶۵۲

جدول ۷- احتمالات بقاء مبتلایان به سرطان زیان بر حسب مرحله بسته هنگام مراجعه به انتیتو سرطان، سالهای ۱۳۵۷-۱۳۷۷

زمان (ماه)	احتمال بقاء در شروع دوره	احتمال بقاء در شروع دوره	احتمال بقاء در (مرحله T1)(مرحله T2)	احتمال بقاء در (مرحله T3)	نتیجه مقایسه جداول طول عمر
۰-۶	۱/۱۰۰	۱/۱۰۰	۱/۱۰۰	۱/۱۰۰	Wilcoxon (Gehan)
۶-۱۲	۱/۱۰۰	۰/۸۲۳۲	۰/۵۵۵۶	۰/۵۵۵۶	Test:
۱۲-۱۸	۰/۹۶۴۹	۰/۷۶۶۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	P = ۰/۰۰۰۷
۱۸-۲۴	۰/۹۲۷۸	۰/۷۶۶۷	-	-	
۲۴-۳۰	۰/۸۸۶۶	۰/۶۵۷۱	-	-	
۳۰-۳۶	۰/۸۸۶۶	۰/۶۵۷۱	-	-	
>۳۶	۰/۵۶۴۲	۰/۱۸۴۳	-	-	

مصلحت بوده و در این مرحله، گردن بیمار به طور Elective با توجه به اینکه از نظر بالینی عقده لتفاوی گرفتاری لمس پنهان شود (N0) باید درمان کرد. بعضی را عقیده بر این است که در این مرحله بعد از اکسزیون تومور با مارژین حداقل یک سانتی متر در گردن نیز Supraomohyoiod neck dissection انجام گردیده و عقده‌های لتفاوی را جهت Frozen بفرستیم و

نتیجه معالجه در زمانی که تومور در مرحله T1 باشد رادیوتراپی یا جراحی است و نتیجه هر دو مساوی می‌باشد. زمانی که جراحی باعث اختلال مشخصی در تکلم نگردد به مصلحت است گرچه در شش ماه اول بعد از درمان جراحی مختصر اشکالی در تکلم به وجود خواهد آمد در مرحله T2 که اختلال در فونکسیون زیان به وجود می‌آید، باز جراحی به

صحیح، انتظار بقا و Survival طولانی (۹۰ درصد و ۷۰ درصد) را داریم ولی در Stage ۳ با درمان توأم جراحی و رادیوتراپی، ۵ ساله به ۵۰ درصد و در Stage ۴ این سوروایوال به کمتر از ۲۵ درصد خواهد رسید (۱۰).

نتیجه

در بررسی ما در انسستیتو نیز دومین کانسر حفره دهان، کانسر زبان است. در اکثر بیماران مبتلا به کانسر زبان از دندانهای ناجور و کمبود و رعایت نکردن بهداشت دهان و دندان آشکار است. SCC شایعترین نوع بوده و از نظر مورفولوژی، نوع اولسراطیو از انواع دیگر بیشتر است. حداقل شیوع سنی در دهه ۶۰ تا ۷۰ و در مردها بیشتر از زنان مشاهده شد. بیشتر کانسرهای زبان در قسمت متحرک زبان و در ناحیه Lateral وجود داشته است. اعمال جراحی انجام شده بیشتر به صورت برداشتن قسمتی از زبان و یا نصف زبان با رعایت حداقل یک سانتیمتر مارژین سالم بوده است در زمانی که از نظر بالینی عقده‌های لنفاوی گردن مشکوک و یا زمانی که اندازه تومور اولیه بزرگتر از دو سانتیمتر گزارش شده، عمل جراحی گردن به صورت Radical neck dissection انجام گردیده است. درمان رادیوتراپی در بیماران ما بیشتر بعد از درمان جراحی و یا رادیوتراپی به گردن بوده است.

منابع

- 1- Trieger N et all. Cirrhosis and other predisposmg carcinoma of the tongue Cancer 1958;11:357.
- 2- Frozell E L, Lucas J C. Cancer of the tongue: report of the management of 10554 patients. Cancer 1962;15: 1085.
- 3- Yves D , Ghossein NA. Experience of the Curie Institute in treatment of cancer of the mobile tongue: Management of neck nodes. Cancer 1981;47: 503.
- 4- Batsakis JG. Tumors of the head and neck clinical and pathological considerations, Baltimore, 1974 , Williams & Wilkins.
- 5- Fukano H et all. Depth of invasion as a predictive factor for cervical lymph node metastases in tongue carcinoma. Head and

در صورت گرفتار بودن، عمل جراحی گردن را وسیع تر کنیم (Radical neck dissection). این روش، در انسستیتو کانسر و در بیماران ما انجام گرفته است. در مطالعاتی که به وسیله مؤلفین انجام شده، به طور مشخص ریسک متاستاز به گردن را با ضخامت تومورهای بزرگتر از دو سانتیمتر گزارش کرده‌اند (۷، ۶، ۵).

درمان رادیوتراپی به صورت کبالت تراپی - براکیوتراپی و یا هردو است. گاهی در شروع براکیوتراپی به علت ادمی که در زبان وجود دارد و یا با درمان رادیوتراپی به وجود خواهد آمد، بیمار تراکنستومی می‌شود. به همین دلیل است که در مراحل T1 و T2 بعضی جراحی را ترجیح می‌دهند (۸). در stage ۳ و ۴، درمان توأم جراحی و رادیوتراپی انجام می‌شود (۹) و (۱۰) در بیماران ما ۴۰/۳ درصد فقط جراحی شده، ۳۰/۵ درصد جراحی و رادیوتراپی باهم و گاهی غیر از جراحی و رادیوتراپی، شیمی درمانی نیز اضافه گردیده است. در هر حال، زمانی که تومور با Grade بالا و با اندازه T2 به بالا باشد موقعی که بیمار در حال درمان رادیوتراپی است و یا بعد از آن، با موربیدیتی بیشتری همراه می‌باشد. در بیماران ما Hemi Partial glossectomy و یا Total glossectomy برای glossectomy بوده است. به ندرت T1 و T2 با درمانهای ایشان انجام شده است. گرچه در مراحل

neck surg 1997;19 : 205.

- 6- Jones K et all. Prognostic factors in the recurrence of stage I and II squamous cell carcinoma of the oral cavity. Arch Otolaryn gol Head Neck Surg 1992;118:483.
- 7- Spiro RH et all. Predictive value of tumor thickness in squamous cell carcinoma confined to the tongue and floor of the mouth. Amj Surg 152 1986: 345.
8. Feim DA et all. Carcinoma of the oral tongue: a comparison of results and complication of treatment with radiotherapy and/or surgery. Head Neck surg 1994;16:358.
9. Fletcher Gil, Jesse RH. The contribution of supervoltage roentgentherapy to the integration of radiation and surgery in head and neck squamous cell carcinoma, Cancer 15 1962: 566.
10. Leonard JR et all. Combined radiation and surgical therapy: tongue, tonsil and floor of mouth , Ann Oto Rhinol Laryngol 1968; 77: 514.